

Obsluhovala z lásky

Pozdrav:

Milí přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 131, 1-2)

*1 Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu,
2 nýbrž chovám se klidně a tiše. Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše.*

Píseň: EZ 219 – Hory, doly, stráně

Modlitba:

Děkujeme ti, Bože, za to, že svým Slovem nešíříš děs a hrůzu, ale přicházíš ve svých osloveních za námi s dobrým úmyslem, přinášíš svou přízeň a lásku. Děkujeme za to, že se k tobě jako tvůj lid, jako tvé děti smíme s důvěrou obracet. S důvěrou ve tvou blízkost a pomoc. S nadějí na tvé činy záchrany.

Prosíme, vezmi od nás veškerou netrpělivost, veškerou naši snahu diktovat ti, jak by mělo tvé jednání s námi vypadat. Chraň nás před naší neustálou snahou prosazovat si jen to své. A uč nás vyhlížet to, co od tebe skutečně vychází, co nám dáváš. Tak nás proměňuj svým svatým Duchem.

Pane, děkujeme ti za své zdraví ne jako za něco, v čem nacházíme zálibné potěšení, ale jako za prostředek ke službě druhým.

Děkujeme za to, že jsi sestoupil z nebes a přišel do tohoto světa mezi nás, tobě patří naše dnešní i věčná chvála. Amen

I. Čtení: (Iz 50, 4-11)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma svatého, jak je nacházíme zapsaná u proroka Izajáše 50, 4-11.

4 Panovník Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci.

5 Panovník Hospodin mi otevřel uši a já nevzdoruji ani neuhýbám nazpět.

6 Nastavuji záda těm, kteří mě bijí, a své líce těm, kdo rvou mé vousy, neukrývám svou tvář před potupami a poplíváním.

7 Panovník Hospodin je moje pomoc, proto nemohu být potupen, proto tvář svou nastavuji, jako kdyby byla z křemene, a vím, že nebudu zahanben.

8 Blízko je ten, jenž mi zjedná spravedlnost. Kdo chce vést se mnou spory? Postavme se spolu! Kdo bude můj odpůrce na soudu? Ať ke mně přistoupí!

9 Hle, Panovník Hospodin je moje pomoc. Kdo mě chce obvinít ze svévole? Hle, ti všichni zvetší jako šat, sežerou je moli.

10 Kdo z vás se bojí Hospodina a poslouchá jeho služebníka? Kdo chodí v temnotách, kde není žádná záře, ten ať doufá v Hospodinovo jméno a opře se o svého Boha.

11 Hle, vy všichni, kdo rozděláváte oheň, jiskrami se opásáte k boji. Jen chodte ve svitu svého ohně, v jiskrách, které jste zanítily! Má ruka vám způsobí, že ulehnete v trápení.

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem:

Na shromáždění přineseme tři velmi nesourodé předměty (zelenou větvičku, misku vody, kámen nebo sůl apod.). Takové věci obvykle do kostela nepatří, ale dnes si budou děti vyprávět příběh, kde se tyto a jiné věci všechny objeví. Předměty dětem předáme, aby je odnesly do NŠ.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Píseň: EZD 611 - Není lepší na tom světě

Kázání: (Mk 1,29-39)

Slova Písma svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Marka, v 1 kapitole, od 29-39 verši.

29 Když vyšel ze synagogy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova.

30 Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli.

31 Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala.

32 Když nastal večer a slunce zapadalo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé.

33 Celé město se shromáždilo u dveří.

34 I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoľoval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je.

35 Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil.

36 Šimon a jeho druhové se pustili za ním.

37 Když ho našli, řekli mu: „Všichni tě hledají.“

38 Řekne jim: „Poďte jinam do okolních městeček, abych i tam kázal, neboť proto jsem vyšel.“

39 A tak šel, kázal v jejich synagogách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.

Milí přátelé.

Den odpočinku – **Šabat** končil, ale Ježíš moc neodpočíval. Měl už toho za sebou ten den hodně. Kázal a učil v synagoze, uzdravil posedlého. Nešlo mu o popularitu. Sloužil lidé a oni **toužili slyšet** to, co On říkal. A tak se informace o něm šířila krajinou velmi rychle.

Ježe proč po tom toužili? Možná proto, že cítili nějakou nadpřirozenou moc. Možná v tom viděli **svobodu**. Najednou byl tady někdo, kdo vstoupil do jejich blízkosti. Navštívil jich v jejich domovech, v práci, v hrobech. Naplnilo se jejich **očekávání** a **naděje**.

A my to dnes známe také. Máme své starosti. Své problémy. Otázky, ale už ne odpovědi. Úzkosti, ale ne už řešení. Pomalu se k nám vkrádá rezignace. „*Už to tak je*“, přiznáváme neradi. S některými věcmi nedokážeme pohnout. Na problémy těžké jako balvan nemáme sílu.

Ty věci nám vadí, nechceme je, ale ony jsou. A my jsme buď vše zkusili, nebo se trochu bojíme to zkusit, nebo si nevěříme. A najednou se v naší blízkosti objeví síla, která má úplně jinou moc, než jsme zvyklí. **Ta by přece mohla pomoci. Ta by přece mohla uzdravit nemoc. Ta by přece mohla vrátit zpět to, co se porouchalo.** Ať už jsou to končetiny, klouby, nebo srdce, duše, vztahy. Naší vinou už je leccos zarezlé a nechce se to hýbat.

Dnešní příběh vypráví, že po ranním dramatu šel Ježíš do domu Šimona a Ondřeje. Vycházejí ze synagogy, místa izraelského kultu a vcházejí do domu, který se stane **místem katecheze**. První 4 učedníci zahajují svou cestu tím, že následují Ježíše, a tak nám **nastavují zrcadlo**, jestli i my jsme dnes ochotní následovat, když vyjdeme z našich kostelů.

Oni všichni měli zachovat sobotní klid, ale Petrova tchyně byla nemocná – ležela v horečkách. Lidé v domě pověděli Ježíšovi o Petrově tchyni. Byla pro ně **důležitá**. Měli s ní **dobré vztahy**. Měli **starost a soucit**. Záleželo jim **jeden na druhém**.

A teď se objeví někdo, kdo dokáže ji uzdravit. Pohnout tím, co bylo zarezlé, nebo zkrivené. **Ježíš vždycky dával přednost soucitu před zákonem.** To je dobrá zpráva. V naší blízkosti je někdo, kdo má moc, kterou nikdo jiný nemá. A užívá tu moc ve prospěch života, ne ve prospěch smrti. A nabízí, že tou mocí pomůže člověku.

Toto uzdravení nám ukazuje, jak se to děje **mezi Bohem a člověkem**. I my v modlitbách smíme povědět Bohu o těch, kteří potřebují **Jeho milosrdenství a pomoc**. Víme o někom, kdo je na tom zle, tak smíme o nich Bohu povědět.

Kristu není nehybný vládce, který na trůnu trochu znuďeně čeká, až ta ceremonie s těmi poddanými skončí. **Má o člověka zájem**. Přistupuje k nám. Bere nás za ruku. Jak jednoduché, jak mocné, protože Ježíš pozvedává, neponižuje, zesměšňuje, ale **napřimuje, vrací k životu**.

Ve vyléčení Šimonovy tchyně je **moment pravdy**. Když jsme jakýmkoli způsobem vyléčení z nemoci, je lákavé nečinně sedět a přijímat gratulace a přání dobrého. Tato nemocná žena pocítila, jak ji opustila horečka

a jejím údům se vrátila energie, „a začala je obsluhovat“. V tom je ta vznešenost. **Obsluhovala z lásky.** Šimonova tchýně dělá po svém uzdravení totéž co Ježíš. **Slouží potřebným.** Stává se učedníkem. Dobrý stav ducha zahrnuje ochotu sloužit, zatímco duchovní nemoc se projevuje zájmem jen o sebe.

Dnes jsme toho svědky, abychom pochopili, že když Ježíš vstupuje do lidských životů, věci se mění rychle a k lepšímu pro ty, kdo jsou **otevřeni**. A každý se může stát součástí jeho života.

A slunce už zapadlo, už nastal konečně podle židovského způsobu večer. A přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. **Přinášeli.** Jsou tam ti, kdo přinášeli, i ti kdo se nechali přinést. Ti, kdo přinášeli, sloužili životu.

Ale co vlastně od Ježíše potřebujeme? Jsem jen diváci na scéně, nebo se snažíme dostat se k němu blíž? Jeho přítomnost přináší celistvost – potřebujeme ji? **Lidé ožívají – potřebují život!**

Evangelijní příběhy nám říkají, že stejně tak jako uzdravovat, vyhánět démony a kázat, měl Ježíš ve zvyku **odcházet na klidné místo**, aby se modlil. Cítil potřebu být v kontaktu se skutečností, že je Otcův milovaný syn. Nedostatek lidského přijetí vnímal jako velmi vyčerpávající.

Být dál od lidí. To asi známe. **Někdy potřebujeme být sami.** V modlitbě. K načerpání nových sil. Abychom se nadechli a srovnali sebe i své myšlenky.

Toto evangelium je obrazem jednoho z našich velmi rušných dní. Víme, že bývají dny plné práce a zaneprázdněností. Ježíš si však dokázal nalézt **čas na modlitbu** a my se máme snažit o totéž.

Teno Ježíšův vzorový den končí noční modlitbou, která umožňuje začít novou činnost

Možná jsme někdy zmatení, roztěkaní a není jasné, co teď a co dál. Možná to zkusit obdobně jako Ježíš. Rozpomenout se na důvod, proč jsme se vydali na nějakou cestu. Vzpomenout, proč jsme se takto kdysi rozhodli, co jsme chtěli a chceme.

Z tohoto příběhu si můžeme vzít 3 pravdy:

- 1) **Ježíš je lékař**, protože svým dotekem uschopňuje pro dobro a svým slovem osvobozuje od zla
- 2) **Ježíš je světlo světa**, protože vstoupil do našich temných životů a ozářil je svou solidaritou
- 3) **Ježíš žije ve společenství ze svým Otcem**, protože cílem jeho dne je modlitba, která je hybnou silou jeho poslání

Amen

Modlitba:

Svatý Bože, je mnoho věcí, se kterými si nevíme rady, někdy se to už ani nedá unést. Prosíme tě, drž nás při sobě, ať nás neopouští jistota, že nás nic nemůže odloučit od tvé lásky. Amen

Píseň: EZ 452 - Za dar slova, Bože milý

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

- Pomoz nám, Pane, abychom všechno očekávali od Tebe a v plné důvěře spoléhali na Tebe
- Pomoz nám, abychom se dokázali zbavit falešného domnění, že my jsme jedinými a určujícími činiteli svých životů
- Pomoz nám, abychom si nepřivlastňovali veškerou zásluhu na tom, když naše dobré skutky přinášejí ovoce
- Dej nám odvalu, abychom nebyli zbabělí a líní při hlásání tvého slova, aby naše starosti nevrhali stín na světlo tvé pravdy
- Učiň nás lidmi důvěry, protože do Tebe vkládáme svou naději, která nás osvobozuje od tísně a obav,
- Pane, učiň, abychom uznali velikost tvého jména, aniž bychom zpsychli proto, že tys nám dal své požehnání
- Přímlouváme se za nás za všechny, jedni za druhé: prosíme tě, přiváděj nás blíž k sobě navzájem, ať druhé dokážeme nést na svých modlitbami. Ať je to základem celé rodiny našeho sboru
- Bože, náš, provázej nás v příštím týdnu v naší práci a úkolech, abychom byli všude tvými dobrými svědky
- Za paní L. Jancykovou, která leží v nemocnici
- Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: S 186 - Moc předivná

Slůvko dětí:

Posláni: (1Kor 1, 25; 27)

25 Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.

27 ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil si Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil si Bůh, aby zahanbil silné;

Požehnání:

Ať Vás Bůh obdaří radostí srdce těch, které milujete.

Ať v každé hodině radosti i utrpení je Bůh s Vámi a požehná Vám.

Ať Bůh přebývá ve Vaší blízkosti.

Píseň: EZ 489 - Tvé požehnání, dobrý Otče